

heller ikke det er, og hvis vi kunne nå frem til en enighed om, at der skal være en rimelig reklamationsfrist i forhold til varens levetid, er vi sådan set godt tilfredse.

Det er de langvarige forbrugsgoder, som vi har haft i tankerne. Det er de ting, som køberen med en vis rimelighed kan forvente varer i lang tid ud over 1 år, som vi gerne har villet lave en forbedret reklamationsfrist for. Og jeg er glad for, at jeg kan fornemme en meget bred opbakning til i hvert fald princippet i det.

Jeg synes også, det er vigtigt, at man kan beskytte forbrugeren mod gentagne reparationer. Det er jo ikke nok, at man kan klage over en vare, hvis man ikke er sikker på at få en vare, der så fungerer efter hensigten. Hvis man som forbruger gang på gang kommer ud for, at man må reklamere over en mangelfuld, fejlagtig vare, og så bare bliver tilbudt den ene reparation efter den anden eller meget lange reparationsperioder, er man for ringe stillet i dag. Der vil vi godt have en vis sikkerhed for, at den reparation, man bliver tilbudt, rent faktisk fører til, at man får en vare, som man har betalt for, og at man ikke skal leve med at undvære en vare, man har brug for, alt for mange gange og i alt for lang tid.

Jeg er enig i, at når der, som ministeren oplyser, meget snart kommer et forslag fra EU, må vi selvfølgelig se på, i hvor høj grad det tilgodeser det, der er intentionen i det her forslag, og så selvfølgelig have det med inde i vurderingerne.

Men så vil jeg til gengæld gerne spørge ministeren, om han er indstillet på, når forslaget foreligger – og jeg kan forstå, det kan være meget snart – at give Folketingets Erhvervsudvalget en orientering om forslagets indhold og dermed lægge op til en drøftelse af, hvordan den danske forhandlingsposition i forhold til forslaget skal være, således at vi følger intentionerne i nogle af de tanker, der har været gjort gældende fra mange partiers side om at inddrage Folketinget og fagudvalgene tidligere i behandlingen af forslagene, så vi altså ikke først skal tage stilling til det pågældende forslag, når det engang måtte komme til afstemning i Ministerrådet.

Så vi er indstillet på at tage diskussionen også i forbindelse med et eventuelt forslag fra Kommissionen, men vi vil til gengæld gerne have et tilsagn fra ministeren om, at vi så tager en tidlig drøftelse, når forslaget foreligger, for at drøfte den danske forhandlingslinje og tage en drøftelse af, i hvor høj grad forslaget tilgodeser inten-

tionerne, og om vi eventuelt på den baggrund kan nøjes med en EU-regulering, eller om vi – som ministeren også holdt døren åben for – stadig væk måtte have brug for nogle danske initiativer på området.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg er selvfølgelig helt klar til at deltage i de samtaler og drøftelser, som SF's ordfører her gør sig til talsmand for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ove Fich):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om at trække blokadecirkulæret tilbage.

Af Jette Gottlieb (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 27/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter bemærkningerne lægges der med dette forslag op til, at det såkaldte blokadecirkulære trækkes tilbage, så der igen som før 1976 bliver tale om et konkret politimæssigt skøn, hvis der skal gribes ind ved en fysisk blokade i forbindelse med en arbejdskonflikt.

At politiet skal udøve et konkret skøn, er der ikke noget nyt i. Sådan er det også i dag. Det har vi bl.a. fået illustreret i forbindelse med politiets håndtering af skraldemandskonflikten i Århus.